

באיחור רב, ולמרות פקודה מפורשת של דויד בן-גוריון מלפני 18 שנה, גילה צה"ל שאלפים מחייליו אינם יודעים לכתוב אף אות אחת בעיברית

האנאלפבתים של צה"ל

של אבות המהפכה החדשה הן חובבניות, מעידות על חוסר מיקצועיות, ויביאו ל- מיעוט התוצאות. אך הכל מסכימים כי משהו התחדש בעניין זה בצבא.

אבי המהפכה החינוכית של צה"ל הוא הרמטכ"ל, רביאלוף רפאל ("רפולי") איתן.

הוא מכיר בחשיבות ההשכלה, לפחות האלמנטרית, ומוכן להשקיע מאמצים ומשאבים רבים כדי להקנות אותה לחייליו.

יש לו תואר אקדמי ראשון. אך האמת היא שרפול מנסה לפחות ליישם את פקודת דויד בן-גוריון מה-27 ביולי 1962.

ידיו דופק בשולחן

מ אבקו של בן-גוריון, שביקש שצה"ל לא יהיה רק צבא לוחם, אלא גם שיהנך את השכבות הנחשלות, החל עוד לפני 1962. האות הראשון לכך ניתן בתחילת שנות החמישים. היתה זו התקופה שבה הוקמו המעבדות לקליטת גלי-העליה העצום ששטף את הארץ, ושבה כיהן ייגאל ידן כרמטכ"ל של צה"ל.

בישיבת מטכ"ל דרש שר הביטחון בן גוריון כי צה"ל יספג בשוכני המעבדות, ושורות לובשות-ימדים יחנכו את ילדיהם.

שירות, אחרי הטירונות, על ספסל-הלימודים, מול מורות-מפקדות, הלבושות במדים והאותות בגיבוי. בצה"ל מתנהלת בשנה האחרונה מהפכת-חינוך. יש הטוענים כי הסיגנון החדש של החינוך בצה"ל יציל את המדינה משואה תרבותית. יש הטוענים כי השיטות

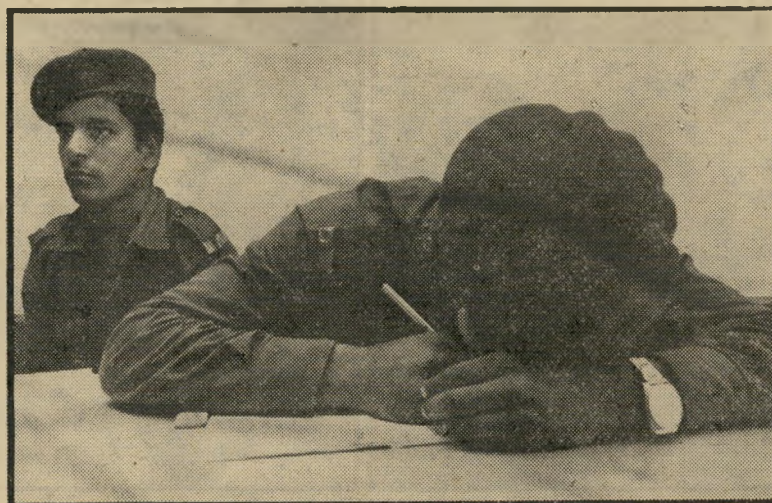
כשהודה יוסי לפני הפקידה בלישכת-הגיוס כי למד רק שבע שנים, "וגם זה עם הרבה הפסקות והתפלחויות". הוא הוצב מיד לבית-הספר לחינוך של צה"ל, ב- גיבעת-יאולגה. לצה"ל היה די בכך שיוסי לא סיים שמונה כיתות בית-ספר, כדי שיעבור את השבועות הראשונים של ה-

"מ שה הלך עם אביו לבית-קפה. חייל צעיר, בעל שיער שחור מסופר בתספורת קצרה, לבוש מדי-עבודה, ישב בכיתה קטנה, בת שמונה תלמידים, וניסה במשך שעה ארוכה לקרוא מישפט זה מהלוח. כאשר הצליח סוף-סוף לקרוא ללא שגיאות, התפרץ בשימחה: "המפקדת, הצלחתי! אני יודע לקרוא!"

בני החייל שזה עתה הצליח, הוא יליד הארץ. הוא נולד וגדל באחת השכונות הדרומיות של תל-אביב. לולא בחן צה"ל את בני בלישכת-הגיוס, כמה חודשים לפני הגיוס לצבא, לא היה איש יודע שבני הוא אנאלפבית. הוא מדבר באופן חופשי, אבל אינו יודע צורתה של אות. בני למד שלוש כיתות, עד כיתה גימל, "אחר-כך נשבר לי. בבית שלנו אי-אפשר היה ללמוד, וחץ מזה רצייתי לצאת לעבודה. מאז ועד עכשיו כבר שכחתי אפילו את מה שלמדתי בכיתה גימל", מספר בני.

יוסי הוא בן מושב ליד גדרה. הוא למד שבע כיתות בבית-הספר היסודי האזורי, הוא יכול לקרוא עיתון בעברית, אבל אינו אוהב עיתונים וספרים, ביגלל הקושי שבקריאה. לכתוב אין יוסי טורח כלל. לפעמים הוא משרבט קללות על נייר, וגם אלה נכתבות בשגיאות-כתיב.

יוסי אינו נחשב לאנאלפבית. אמנם אינו משתמש בידע המועט שיש לו בזיהוי אותיות האלף-בית, אבל הוא מכיר אותן. לעומת זאת לא ידע יוסי לענות על השאלה אם משה רבנו חי לפני הספירה או אחריה.

ריכוזי הלוחם ריכוזי-תלמיד מנסה לכתוב מילה בעברית